

Въ Тракія повопоявената ересь твърдѣ лесно са распространи и най-много въ мѣнастыритѣ, дѣто калугеритѣ, лишены отъ ржководителното начало на черквата, лесно са увличахъ отъ Богомилството.

Богомилската ересь, подирѣ Тракія, направи първитѣ по времето и трайността успѣхы въ Македонія, именно въ страната Охридска. —

Сега да видимъ главнитѣ побужденія и стремленія на Богомилството, което си има началото въ Павлиkenството, основано около VII столѣтіе, въ царуваньето на Констанція, малкый Иракліевъ сынъ.

И двѣтъ тѣзи ереси — Павлиkenска и Богомилска — най-напредъ бѣхъ побудены отъ реформаторскитѣ стремленія, въ име на първобытното христіанство. Павликенитѣ, споредъ тѣхъ и богомилитѣ, правы тѣхны ученицы, бѣхъ убѣдены, че господствующата черква, т. е. Византійската повредила и развалила първобытното христіанство, къмъ възстановленіето на което тѣ са стремяхъ. Тѣ учахъ, че православната черква съвършенно изгубила характера на таквази черква, защото, ужъ въ нищо са не различава отъ вѣтхозавѣтната черква. Съ други думы — както животѣтъ на вѣтхозавѣтната черква състоялъ въ едни само обряды и външны форми, тѣй и животѣтъ на православната черкова състой токо въ бляскавы, по външния си видъ форми, което не е никакъ свойственно на чисто-духовна религія, каквато трѣба да бѣде христіанството. На туй основаніе Павликенитѣ строго отбѣгвахъ отъ сѣкаква външна обрядность въ богослуженіето, и своята секта само смѣтахъ за чисто-христіанска религія, когато съвременната тѣмъ

вотъ съвършенно сѣ обърнати въ Римо-католическата вѣра, и римското духовенство, безъ сумнѣніе, изгладило е и послѣдната дыря на старата нмѣ ересь.